

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Egy szakajtó korpa.

Semmi egyéb, csupán csak — egy szakajtó korpa.

Egy szakajtó korpa.

Ez az, a mivel a gazdasszony megszelidíti a rugós tehenet; a mivel tejjre hozzák az akaratoskodó buta állatot a jászol előtt.

Czimeres ökröknek, rugós teheneknek, makranczos számárnak, kezes bárányoknak a vágyai netovábbja mi lenne más, mint — *egy szakajtó korpa.*

A szerencsétlen barom olyan elégtelt; jószágos buta pófája olyan boldogságot árul el, ha meglátja a korpát abban a bizonyos szakajtóban.

Egy szakajtó korpa elfeledtetni vele, hogy ha jóllakott, zsiros, édes tejét kell viszont gazdájának odaadnia; elfelejti, hogy a *szakajtó korpáért* urának igáját kell a megszakadásig czipelnie; nem gondol rá, hogy ha feihizott a korpán, vágóhidra kerül, s bőrrel is csak az ő kedveskedő gazdájának számol.

Az oktalan barom nem gondol a következményekre; nem lát tovább a *szakajtónál*. Ott van az ő sovárgott, finom eledele. Fáradságot, terhet, igát nem ismerve, a föld kerekén mindenüvé képes kisérni az ő zsarnok gazdáját; tejét, husát, bőrét, kihasználható minden munkaerejét kész áldozatul hozni: csak legyen a számára — *egy szakajtó korpa.*

Óh, istennek szegény buta teremtményei, ti ökrök, birkák, szamarak, milyen mérhetetlen hatalma is van fölöttetek a ti gazdáitoknak, hogyha annak kezében van — *egy szakajtó korpa!*

Semmi egyéb, csupán csak — *egy szakajtónyi korpa.*

Egy szakajtó korpa.

Mindszenti nép!

Becsületes választó polgárok!!

Alljatok meg egy szóra!

Annak a pártnak a vezetői, a mely pártnak ti adtátok kezébe a hatalmat, hogy e község népének érdekeit pártfogolja és diadalra vinni igye-

kezzék; azok a nagyon becsületes, derék emberek, a kik után ti ma bekötött szemmel szaladtok az erkölcsi és anyagi züllés utain: ezek a korpagyártó hatalmas urak azt mondják rólatok, hogy *ti olyan buták, barmok vagytok, hogy egy szakajtó korpával végig vezethetnek titeket az egész falun!*..

Mindszientiek, hát igazán olyan buták vagytok ti?..

Mindszientiek, hát igazán olyan barmok vagytok ti?..

Mindszientiek, hát nincs néktek pirulni képes arcotok?..

Mindszientiek, hát nincs önérzet bennetek, hogy ezt a képtelen gyaláztatot megtoroljátok úgy, hogy megemlegesse a magyarok Istenét, a ki rátok ilyen szégyent, ilyen utálatos gyaláztatot hozott?..

Polgártársak, hát az a *szakajtó korpa* vezet titeket, a mit egy-két haszonleső ember ráz az orrotok előtt?..

Mindszienti választók, hát nem látjátok azt a *szakajtó korpát* ott a közgyűlési terem zöld asztalán? Nem látjátok a kárörvendő arcokat ott a *szakajtó* mellett ürdögi mosolyra húzódni, valahányszor egy-egy szavazat esik abba a bizonyos *szakajtóba*? Képviselő urak nem gondoljátok meg, hogy minden fejbólintásért, minden helyeslő „igen“ szóért egy-egy marék korpával kínálnak benneteket?!

Ílát ti nem láttok már semmit egyáltalában?

Nem látjátok azt se, hogy egy egész vármegye közönsége kaczag rajtatok?

Nem látjátok azt se, hogy azt a csudálatos korpát a ti buzátokból örli a malom?

Nem tudjátok, nem érzitek, hogy jármos ökrök módjára csalogatnak benneteket a *szakajtó* után?

Véreim, mindszientiek, hát mikor nyilik már fel a ti szunnyadozó szemetek?

Nem dajka meséről van itt szó; nem is egy ellenpárt törekvésének támogatásáról; azt kiáltjuk csak a fületekbe, amit saját vezéreitek mondanak

el rólatok: *Olyan buta, barom ez a mindszenti nép, hogy egy szakajtó korpával végig lehet vezetni az egész falun!*

Képviselő urak ott a közgyűlésen, ti volnátok azok, a kik szeretitek a korpát?

Választó polgárok, a kik lelkesedéssel adtátok bizalmatokat a jelölt urakra, ti volnátok talán, a kiknek a malom azt a korpát örli?

Avagy nagy tömege a jogok gyakorlatából kizárt mindszenti munkás néposztálynak, ti vagytok azok a buták és barmok, a kiket *egy szakajtó korpa* mindenre lelkesít?

Feleljetek!

Tegyetek itt vallomást nyíltan, mindenek előtt: buta barmok vagytok-e hát ti, mint a minőknek a vezérek állítanak, vagy csak a könnyen hívő, becsületes jólélek félrevezetett áldozatai vagytok csupán?

Feleljetek!

A *korpa* után áhítózó buta baromnak éhessége visze benneteket a *szakajtó* után; vagy tán a csalódott ember titkolni való szégyenérzete tili meg puritán lelketeket?

Polgártársak feleljetek!

Ha lesz közöttetek egyetlen egy, a ki jobban szereti a *corpát*, mint a becsületet, akkor mi elismerjük, hogy a vezéreknek igazuk van: a *szakajtó* nagyobb hatalom, mint egy község egész lakosságának közérdeke.

De ilyen emberre Mindszinten nem találunk.

Olyan alávaló bitang, a ki a mindszenti nép becsületéről, józanságáról, tiszta jelleméről ilyen bizonyítványt adna, közületek ki nem kerülhet.

De akadnak olyanok ezrivel, a kik késő szégyenkezéssel vallják be saját lelkiismeretük előtt:

„Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem! . . .“

Pedig nem egyes ember vétke ez. Vétke az egész társadalomnak, mely könnyenhibőségében hajlandó a bűnök magasztalására, rövidlátásában nyílt visszaélések palástolására.

De legfőbb vétkük azoknak, —

Hogyan mért tesszük, tudják ok azt nagyon jól. Szánitának arra, hogy a mindszentí nép bizalmából választott közszentí nép bizalmából választott közszentí nép, melybe a korpá-gyár nem min-den haszon nélkül üntögette eddig a jutva saját erkölcsi értékeinek, a korpá-gyár nem min-den haszon nélkül üntögette eddig a mindszentí nép, hanem mindszentí nép, a kit eddig egy szakajító korpával végig vezetni lehetett az egész közszentí nép, ne feledd el, hogy ezt jelent a képviselő-testület határozata!

Oh, buta, barom mindszentí nép, a kit eddig egy szakajítóval vezettek, figyeld meg, kik azok, a kik meg-ezentül is a korpá utan szaladnak!

Buta, barom mindszentí nép, je-gyzed től ezeknek a jóakaróidnak ne-veit.

Há ne feledd el soha, hogy kik szereztek a korpát.

Mert a korpá csak oktatlan bar-moknak való!

Meg azoknak a becsületes uri em-bereknek, a kik Mindszentí közszentí kő-zőrséget olyan buta baromoknak nézik, a kiket egy szakajító korpával végig lehet vezetni az egész falun.

—mr.—

Közigazgatási bizottság. Csongrádvár-megye közigazgatási bizottsága múlt hó 28-án tartotta meg augusztus havi ülését dr. Csató Zsigmond alispán elnökölete alatt. Az alispán előadmányok közül érdekes az a határozat, mely Szántó János Szentes

"harminez tavasz" nem közhely. Annak a szépséges asszonynak kikelet volt az egész életé és tavasz fakadt körülötte.

A vigóta hallatára pajzán gyerekek ké let. Vidáman tapsolt és a lábával ün-kentelenül a dal ütemét jelezte. Szinte tánczolt minden idegével. A homlokára rendetlenül lehuítottak hajlítottjai, mintha ölelkezni akartak volna a sűrű seelyem szemöldökökkel.

Elismogatta őket, de lekiánkorkoztak megint a sima fehér homlokára.

A banda elhaladt az ablak előtt s a saszpadok hosszú sora egyhangú, egyen-letes léptekkel követte.

Kegy egyévi ünkenes bizalmasan fel-közönt az ablakhoz. Bosszankodtam. Nagy Kálmán volt, aki Terikéhez, kis balerínám-hoz is betolakodott.

Viszonztam üdvözlését, Elma is kö-szönt neki. Kiallhatatlannak tartottam e tejés állin ruhavoz bizalmasságát. De hát minatta boldogságot.

A katonák rég elvonultak már az ablak előtt s Elma még mindig mélyző tekintettel nézett utánok.

Már látni sem lehetett őket, csak a távolból hallatszott a zene elhangzó bün-perdája, hanem azért Elma utánuk meredt révedező nézéssel, mintha még látna őket. Ligondolkoztam. Hirtelen támadt boldog-ságom meg volt zavarva. Bosszankott, hogy a duplászintű poszto annyira lekö-tötte Elma figyelmét s én alig néhány perczrel ezeült házsáságot ajánlottam neki. Melyen a szemé közé néztem s aztán

Hogy mért tesszük, tudják ok azt nagyon jól. Szánitának arra, hogy a mindszentí nép bizalmából választott közszentí nép, melybe a korpá-gyár nem min-den haszon nélkül üntögette eddig a jutva saját erkölcsi értékeinek, a korpá-gyár nem min-den haszon nélkül üntögette eddig a mindszentí nép, hanem mindszentí nép, a kit eddig egy szakajító korpával végig vezetni lehetett az egész közszentí nép, ne feledd el, hogy ezt jelent a képviselő-testület határozata!

Oh, buta, barom mindszentí nép, a kit eddig egy szakajítóval vezettek, figyeld meg, kik azok, a kik meg-ezentül is a korpá utan szaladnak!

Buta, barom mindszentí nép, je-gyzed től ezeknek a jóakaróidnak ne-veit.

Há ne feledd el soha, hogy kik szereztek a korpát.

Mert a korpá csak oktatlan bar-moknak való!

Meg azoknak a becsületes uri em-bereknek, a kik Mindszentí közszentí kő-zőrséget olyan buta baromoknak nézik, a kiket egy szakajító korpával végig lehet vezetni az egész falun.

—mr.—

Közigazgatási bizottság. Csongrádvár-megye közigazgatási bizottsága múlt hó 28-án tartotta meg augusztus havi ülését dr. Csató Zsigmond alispán elnökölete alatt. Az alispán előadmányok közül érdekes az a határozat, mely Szántó János Szentes

mely nem egy szeleimnek rugója. Kell, hogy enyém legyen.

Lehangoltágot színeltem. Ugy tet-tem, mintha gondolkodás után lassan-lassan — bár szomorúkodva — beláttam volna szavainak igaz voltát.

— Talán igaz van asszonyom. Ta-lán csakugyan öreg szhoz, hogy megért-hesse értelmeimet. Lassan, a magám bta-los, cotor eszemmel azt hittem, hogy meg-fogom ünt gyözhetni színelmemről és meg-nyerhetem szívét, hogy visszaszívhatom majd emlékezetbe a régi ábrándokat a boldog órák emlékeit. Hogy az elmúlt boldogság emlékezte maga után vonja az új boldogságot. Talán meg fogja kívánni, hogy a létünt ábrándok még egyszer fel-ébredjenek, hogy megégyzser átérzeze, átélje őket. Calódtam, ön örökre elbucusz-tatta a fiatalaságát.

— No lássa, így szeretem önt, végre is ezre kellett térnie.

Fogtam a kalapomat és elmenni ké-szültem.

El perczben vig zeneszó hallatszott. Klma felugrott üdvölygőrel.

— A banda! Hallja csak, a banda! Jöjjen, nézzük a katonákat. Megfogta ke-zemet s gyengéden az ablakhoz vont. Gyor-san feltárta, táhajított az ablakpárkányra, s intett, hogy könyököljék melléje. S ettől a gyerekes kaczeréságtól, egyzerre különös boldogságot éreztem. Ugyan miért? Talán hazugnak, edessen hazugnak tartottam. Ta-lán megtrézegett a lehelete, vagy a har-mincz tavasz üdesége? Hrzem, hogy ez a

a eből titkot se csinálnak, — a kik a választóközönség bizalma révén, mint választott képviselők, a közgyű-lés tagjai sorába kerülve, ott, a he-lyett, hogy csak egy szikrányit is gon-dolkodniuk a saját józan eszükkkel, mindent udvösségesnek ismernek el, ha azt azok ajánlják, vagy követelik, a kik a népet olyan butának és ba-romnak tartják, hogy azt egy szakajító korpával keresztlí lehet vinni a falun. Ez a lap hónapok óta küzd már a szakajító vazo ünneprontok ellen.

Nincs senki Mindszentén, nincs az egész vármegyében senki, a ki ne tudna, hogy kik a korpát kinaló sa-magyarok. Arpad apának dicső iva-dékai, a kiktől zeng fajdalmas éne-künk?

Ha mégis jöjjetek el mindszentí magyarok egy közgyűlésre a közszentí tanácsotmbe: vajjon nem azt halljátok-e ott töltök unatlan, hogy a "Mindszentí Lap" nem *velük* foglalkozik, nem *üket* korbácsolja, — hanem igenis a képviselő-testület tekinthely-gek alaknázására utazik; ezt a derek-erklőcsi teütlitét állítja szegyenköre, ezt gyalázza meg orszá-g világ előtt: mert túri el hat a képviselő-testület, hogy az a nyomda, melyben ez a lap készül, csak egy betüny nyomatványt is készítsen a közszentí részére, akárhá-százszor ocsódban késziti is azt, mint akármely idegen közszentí iparvái-lal!

Az "örög" szót olyan különösen hang-súlyozta, mintha azt várta volna, hogy megszólíjam.

Pirkás szépsége elvakított.

Kéreztem, hogy minden szavában a kaczerésák szánitása rejlik. Tudtam, hogy ha festék nem is éri arcát, kendőzött a szemé, a szíve, a lelkiéte.

Jól ösmérem a nők veszeljes fajtát. Tudtam, hogy akaratlanul, szinte öntudatlanul magukhoz vonzának, hogy a csabítás mint valami ösztön bírja őket csalekésre, csövegésre, mosolygásra.

Üljának, mint azok a gyémek, a kik végighangszurznak a merőben, hogy elfogjanak egy lepkét. Mikor aztán meg-csajták el a kis foglyot.

Nem pillangó kell nekik, hanem lepke-kergetés. Az asszony sem a hódítótra va-gyik, csak a hódításra. A gyözelem unat-ja, a küzdelem izgató.

Ha mégis, talán éppen csak azért büni akartam. Felébredt bennem a dacz,

A kaptár ur.

bandáinak. A jó modoru, kellemes megjelenésű és különösen szerény barna fiuk, a Lakatos gyerekek híresek tanulmányosságukról és szorgalmas igyekezetükről. Az ő zenekaruk nem a tapasztalt tuzatbandájából való; hivatalos zenészek valamennyien, sőt oly derék legények akadnak a zenekarban, a kiknek játékát élvezettel hallgathatná meg bármely zenekedvelő és műértő ember is. Ilyen elismert művész Balogh Jóska, a zenekar cimbalmosa, a ki olyan bravurosan játszik, hogy a hallgatóság lelkét egész fölolvasztja. A csongrádi cigányok ma már másodízben vannak nálunk, s épp úgy, mint tegnap, ma is hangversenyt rendeztek Bertók János vendéglői helyiségében. Akik szeretik a művészies cigány zenét, ne mulasszák el meghallgatni őket. Erdemesek a pártfogásra. Erdemesek a legnagyobb dícséretre.

— **Halálozás.** Goldner Odön polgártársunkat mély csapás érte. Kis fia nébány napi betegség után mult hó 31-én meghalt. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Goldner Odön és neje szül. Benedek Karolina, mint szülők, Erzsike leánykájuk, özv. Goldner Ignáczné és özv. Benedek Bernátné, mint nagy szülők, Benedek Ede keresztapa és számos rokonok a legmélyebb fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejthetetlen drága gyermeknek, tertvékének, unokának és keresztfiúnak Goldner Berczikének f. hó 31-én, hajnali fél két órakor, életének 14-ik órájában, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága gyermeknek hült tetemei f. évi szeptember hó 2-án, d. e. 9 órakor fognak a mindszenti izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Mindezent, 1900. augusztus hó 31-én. Aldás és béke a drága hamvaknak!

— **Multság.** A mindszenti iparosifjuság f. hó 8-án, szombaton este Bertók János vendéglőjében, az ujonan alakult „Polgári Kör“ könyvtára javára, a csongrádi első zenekar közreműködésével táncmulatságot rendez. A 10 tagból álló rendező-bizottság nagyban buzgólkodik a bál sikere érdekében.

— **Betörők.** Dani Károly rémárisi gazda épp a heti vásárra készülődött a napokban, a mint illik, neki fogott a beretválozásnak. Előkeresi az ő csontnyelű beretváját, szappant, fenő követ, hogy majd annak rendi és módja szerint megisztaalkodik, hát csak akkor veszi észre, hogy biz azok eltűntek. Betörték a házba s a kötni valók elvitték a szépítő szereket, sőt eltűnt az asztalfiából még egy korona is. Dani Károly bizony nem ment a heti vásárra, hanem rohant a csendőrséghez. Ez aztán ki is nyomozta a tetteseket Szolnok Miklós és Molnár Lajos kanászygyerekek személyében, a kik beismerték, hogy állkulcsal hatoltak be a szobába. A szegedi törvényszék, hová a beretva tolvajokat bejelentették, bizonyosan szapan nélkül fogja őket megborotválni.

— **Uj tisztviselők.** A Derekegyháza községben üresedésben volt egyes tisztviselői állásokat mult hó 30-án töltötte be a község választó közönsége. Másodbíró lett

Perényi Antal, pénztárnok Széll Kálmán, közgyám Konrád Imre, és tanácsbeli Vaszary János. — Szegváron augusztus hó 31-én folyt le a választás, mely alkalommal négy pályázó közül Vangel Ignáczot egyhangulag választotta meg a közönség községi irroknak és helyettes anyakönyvvezetőnek.

— **Nyugtázás.** A mindszenti állami tanító-testület által mult hó 26-án rendezett műkedvelői előadás alkalmával felülfizettek: Apfel N. 60 fillért, Vadász N. 1 korona 60 fillért, Jagicza Vincze 60 fillért, Polyák Rezső 60 fillért, dr. Kájlinger Zsigmond 60 fillért, Vitos Antal 40 fillért, Schönfeld Jeremiás, dr. Albertényi Adolt, Vigh Gyula, Pap Pál Pál és Bertók János 1—1 koronát, Löwy N., Schwartz Ignácz, Mészáros Lajos, Beliczay Tivadar, Hubacs Kálmán és Diamant Jenő 40—40 fillért, Schwáb Jenő 20 fillért. Ugy a felülfizetőknek, valamint Pap Pál Pál és Keresztes Nagy Sándor uraknak, kik a szirpadhoz szükséges kellékeket díjtalanul átengedték, ez uton is bálás köszönet mond a rendező-bizottság.

Megdrágul a pakszus. Az állategészségügyi szolgálat államosítása a következő újév első napjával lép életbe; ez a szolgálatot január 1-től állami állatorvot sok fogják ellátni, akiket ekkorra kineveznek. Természetes, hogy ezeket az állatorvokat az állam fizeti, de természetes az is, hogy e többletkiadásnak miből leendő fedezése iránt már most megteszik az intézkedéseket, mert bizonyos, hogy az állam kincstárt nem fogják ezzel az új kiadással — födözet előteremtése nélkül — terhelni. A földmívelésügyi minster körrendeletet is intézett már valamennyi törvényhatósághoz, melyben tudatja, hogy az állategészségügyi államosítása következtében újévtől a marhalevelek díjai emelkedni fognak, vagyis megdrágul a pakszus. Január 1-től fogva ugyanis, az új járlat levelek közül a 2 éven fölüli lovak és szarvasmarhák járata 20 fillér, a 2 éven alóli lovak és szarvasmarhák valamint a szamarak és öszvérek járatainak ára 12 fillér, a juhok, kecskék és sertések alapjáratainak ára 4 fillér, minden további darab után pedig további 2 2 fillér lesz. Így aztán ami megmaradna a réven, elmegy a aámon.

— **A kínai császárné kivégzése.** Az immáron kézre került s az európai csapatok fogságában levő kínai anyacsászárnőhalálra ítélték. Mielőtt a kivégzés megtörténne, a német császár sürgönyileg intézkedett, hogy a császárné kivánságát teljesíteni kell. Megkérdezték tehát a keresztények nagy gyűlöljét, hogy mi az utolsó kivánsága, mire a császárné így felelt: „Hallom, hogy Budapesten van egy élelapp, a melynek „Mátyás Diák“ a címe. Erre fizessenek elős ha ideérkezik, fordítsák le kínai nyelvre. Elakarom olvasni a jövő évtolyamait is.“ Mi ehhez a kábeles hírhez csak azt jegyezzük meg, hogy a „Mátyás Diák“ előfizetési ára negyedévre 3 korona és hogy a kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyus utca 3.) szívesen küld mutatványszámot, hogy mindenki meggyőződhesék arról, hogy a kínai császárné érdeklődése és kivánsága teljesen jogosult.

Hirdetmény.

Az állami elemi népisk. gondnoksága ezennel közhírré teszi, miszerint 1900—1901 tanévre a beírások f. évi szept. hó 15-től

szept. 22-ig tartanak. Szept. 23-ikán ünnepléses isteni tiszteleten az ifjuság megjelenik. Szept. 24-én kezdetét veszi a rendes tanítás.

Felkéretnek a szülők, gyámok és gondnokok, hogy 6—12 és 13—15 éves tanköteles fiu- és leánygyermeküket a kitűzött idő alatt az előre kézbesített felszólító czédulával az osztálytanító uraknál annál inkább beirassák, mert ha ezt megtenni elmulasztánák, ellenük a népoktatásról szóló 1868. évi 38. t. c. 4. §-ának büntető rendelkezései fognak alkalmaztatni.

A kik a beiratásra kitűzött idő eltelté után iratkoznak be, könyv és ruhasegélyben sem fognak részesülni.

A beiratások naponként d. e. 8 órától 10 óráig tartanak az illető osztályok tantermeiben és pedig az

I. A) fiu-osztály Vitos Jánosnál,
I. B) fiu-oszt. Lovass Jenőnél,
II. fiu-oszt. Vitos Gerőnél a Szarvas-téle iskolában,

III. fiu-oszt. Gelsy Péternél a Szarvas-téle iskolában,

IV. fiu-oszt. Hám Jánosnál,
I. A) leány-oszt. Iricz Rózánál (ápol-dai iskolában),

I. B) leány-oszt. Vitosné Sallay Máriánál (uj-sori iskolában),

II. leány-oszt. Wimmerné Adorjányi Juliánál (ápol-dai iskolában),

III. és IV. leány-oszt. Gelsyné Keresztury Máriánál (al-égi iskolában) irat-
tik be.

Az ismétlő fiu-iskolások Vitos Gerőnél (a Szarvas iskolában), az ismétlő leány-iskolások pedig Wimmerné Adorjányi Juliánál (az ápol-dai iskolában) iratkoznak be.

A beírások a tanyai iskolákban is a tent kitűzött időben szintén az iskolákban fognak teljesíteni.

Kelt Mindszentben, az állami elemi népisk. gondnokságának 1900. augusztus 26-án tartott üléséből.

Hám János,
áll. isk. igazgató.

100—300 frt-ig

havonta megkereshető bármely foglalkozásu egyének által biztosan és becsületesen, tőke és rizikó nélkül hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helységében. Ajánlatok „Könynyü kereset“ czimen Singer Gyula hirdetési irodájában Budapest, VI., Sziv-
utca 56.

Szép Jánosnak

a szegvári határban egy fertály jóminőségű korogy oldali tanyaföldje jó tanyaépületekkel s jó vízzel haszonbérbe, vagy örök áron kedvező fizetési feltételek mellett eladó. Értekezni lehet tulajdonosnál a helyszínen.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos,
Weisz Ignácz.

Nyomatott Weisz Ignácz könyvnyomdájában Mindszentben